

Udskrift af dombogen

Den 21. maj 2002 blev i sag nr. BS 1-492/2001:

Sagsøger
Adresse 1
6360 Tinglev
mod
Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

DOM:

Under denne sag, der er anlagt den 9. juli 2001, har **Sagsøgeren** påstået sagsøgte, Topdanmark Forsikring A/S, dømt til at betale 374.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 28. september 2000, til betaling sker.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Dommen er affattet efter retsplejelovens § 366a, stk. 2, uden fuldstændig sagsfremstilling.

Kort sagsfremstilling:

Sagsøgerens samlever afgik ved døden den 29. september 2000 som følge af et trafikuheld. Som ansvarsforsikrer for skadevolderen anerkendte sagsøgte ved skrivelse af 21. december 2000 erstatningspligten, og ved skrivelse af 22. marts 2001 godkendte selskabet begravelsesudgifterne. Sagsøgte har imidlertid afvist et krav fra sagsøgeren om forsørgertabserstatning, og denne sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgte er forpligtet til at betale en sådan erstatning til sagsøgeren.

Forklaringer:

Sagsøgeren har forklaret, at han lærte **Samleveren** at kende i 1973. Han og **Samleveren** flyttede sammen i sommeren 1975 på **Adresse 1**, Tinglev, hvor **Samleveren** boede med sin far. Han og **Samleveren** var kærestepar, og det vedblev de med at være indtil **Samleverens** død. De havde da boet sammen i 25 år. Der var tale om et normalt samlivsforhold, og de havde derfor også deres kriser. Kriserne relaterede sig fortrinsvis til hans mor, som var meget syg og ringede dag og nat, hvilket blev for meget for **Samleveren**. Ca. 3 uger før

Samleveren døde, fortalte hun ham, at hun havde kig på en anden mand, som hun ville prøve at bo sammen med. Samleveren sagde samtidig, at hun ikke ønskede at han skulle flytte, for den mand, som hun havde mødt, var ikke den mest stabile, og hun regnede med, at hendes og sagsøgerens forhold gik i orden. Han ved ikke hvor længe Samleveren havde kendt manden. Han håbede og regnede med at hans og Samleverens forhold gik i orden. De foretog ingen ændringer i den måde, hvorpå de havde indrettet deres økonomi, da Samleveren flyttede. Både han og Samleveren var "posthumsmennesker"- de kunne bedre overskue at betale deres faste udgifter på posthuset. Huset var gældfrit, og de faste udgifter afveg derfor ikke meget fra måned til måned. Af de faste udgifter betalte han varme, avis, telefon, indboforsikring og falckabonement. Falckabonementet dækkede dem begge. De havde to indboforsikringer, en i Alm. Brand og en i GF-Forsikring. Sidstnævnte var tegnet gennem hans fagforening. Samleveren betalte ejendomsskat, strøm, vand, skorstensfejer, licens og husforsikringen. Der var ingen særlig begrundelse for denne fordeling. Det var fortrinsvis ham der stod for de daglige indkøb, da han havde mulighed for at købe ind i middagspausen. Samleveren købte imidlertid også ind, og de holdt ikke regnskab med, hvad de hver især betalte. De var også fælles om opgaverne i hjemmet. Samleveren havde ikke kørekort, og det var derfor naturligt, at det var ham der stod som ejer af bilen og ham, der hæftede for billånet. De havde hver deres lønkonto. Det var først inden for de seneste år, at de oprettede en budgetkonto. Deres eneste gæld var billånet. Da Samleverens far døde i 1990, arvede hun foruden huset også nok penge til at de kunne betale deres større anskaffelser kontant. Han bor fortsat i huset og kan selvfølgelig mærke, at der mangler en indtægt. Han og Samleveren havde talt om at lave testamente, men nåede det ikke. Samleverens far boede hos dem indtil han døde. Huset har to soveværelser. Samleverens far havde det ene og han og Samleveren det andet. De fortsatte med at dele soveværelse efter Samleverens fars død, og det var kun hvis han snorkede, at han lagde sig til at sove et andet sted. Da Samleveren flyttede, var det fordi hun ville have en "time-out". Hun var imidlertid ikke reelt flyttet, for hun havde ikke taget nogen af sine ejendele med sig. Han var indforstået med, at Samleveren ville have en pause. Ham bekendt havde Samleveren ikke kærester i løbet af deres 25 år sammen. Han og Samleveren havde aldrig talt om at bo hver for sig. De levede som ægtefolk, men havde ikke trang til at gifte sig.

Vidne 1 har forklaret, at hun bor på Adresse 2. Hun har kendt Samleveren siden 1981. Samleveren havde været barnepige for hendes fire børn og stod fadder til hendes yngste datter. Hun og Samleveren sås tit, og de havde et stærkt venskab. Hun havde Samleverens fortrolighed. Samleveren var en helt speciel kvinde, godmodig og hjælpsom, men hun havde en lille selvtilid og havde svært ved at sige "nej", når nogen bad hende om noget. Samleveren havde ikke en let barndom. Hun voksede op alene med sin far og fik ikke lov til at komme ud. Samleveren følte sig meget forpligtet over for faderen. Samleveren havde ofte sagt til hende, at hun og sagsøgeren ikke var kærester. Ifølge Samleveren var sagsøgeren mere som en bror for hende, og der var ikke et ondt ord mellem de to. Det sidste halve år før Samleveren døde, var hun kæreste

med vidnets svoger, **Vidne 2**, **Samleveren** havde kendt **Vidne 2** i lang tid. **Samleveren** sov ofte hos **Vidne 2** og hun ved, at **Samleveren** havde flyttet en del af sine personlige ting - tøj og smykker - hen til **Vidne 2**. **Samleveren** havde fortalt hende, at hun flere gange havde bedt sagsøgeren om at flytte, men **Samleveren** var ikke den, der gjorde noget ved det. Ifølge **Samleveren** forlod sagsøgeren huset, når hun bragte ønsket om, at sagsøgeren flyttede på banen, og sagsøgeren havde truet med at gøre noget ved sig selv, hvis **Samleveren** fastholdt, at han skulle flytte. Det kunne **Samleveren** ikke klare. Hun havde tilbud at være til stede, hvis **Samleveren** en dag ville gøre alvor af at bede sagsøgeren om at flytte. **Samleveren** havde fortalt hende, at hun og sagsøgeren kun delte soveværelse mens faderen levede. Hun er sikker på, at de ikke havde seksuel samkvem i al den tid hun kendte **Samleveren**.

Vidne 2 har forklaret, at han har kendt **Samleveren** i mange år. De kom fra samme by. De sidste par år kom han og **Samleveren** lidt sammen. De havde for år tilbage et forhold, som **Samleveren** afbrød. Han blev skilt for fire år siden, og et år senere begyndte han og **Samleveren** at kæreste lidt igen. Det var et problem for **Samleveren**, at hun boede sammen med sagsøgeren. **Samleveren** ville gerne have, at sagsøgeren flyttede, så han kunne flytte ind. Han ved, at **Samleveren** har sagt dette til sagsøgeren. **Samleveren** fortalte ham, at hun og sagsøgeren ikke havde et seksuelt forhold til hinanden, og at de fik hvert sit soveværelse, da hendes far døde. **Samleveren** havde noget af sit tøj hos ham. Det var meningen, at han skulle flytte ind hos **Samleveren**, hvis sagsøgeren ville gå med til at flytte. Han og **Samleveren** talte om at gifte sig. Han har selv været i tvivl i relation til hans og **Samleverens** forhold, for han har været igennem et forlist forhold. Det er først det sidste halve år, at han har følt sig klar til et fast forhold.

Parternes anbringender:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at betingelserne for at tilkende ham forsørgertabserstatning i medfør af erstatningsansvarslovens § 13 er opfyldt. Der bestod en faktisk gensidig forsørgelse mellem sagsøgeren og **Samleveren**. De tjente stort set lige meget, indtil **Samleveren** blev arbejdsløs, og brugte de penge, de tjente. Sagsøgeren og **Samleveren** havde indrettet sig således, at de delte de faste udgifter mellem sig, og den, for hvem det var mest praktisk, stod for de daglige indkøb. Det var ikke afgørende for dem, at de betalte lige meget til den fælles husholdning, og dette moment er derfor uden betydning ved vurderingen af, om der forelå en gensidig forsørgelse. De fremlagte kontoudskrifter dokumenterer fuldt ud, at der var fælles økonomi. Endelig må det også tillægges betydning, at sagsøgerens bidrag til husstandens udgifter i form af indtægt og arbejde i hjemmet medførte, at det ved skiftet af **Samleverens** bo blev lagt til grund, at der var etableret et sameje om aktivmassen. Sagsøgeren og **Samleveren** boede sammen i 25 år og deres samliv var ægteskabslignende. Der er intet usædvanligt i, at et kærlighedsforhold over årene afløses af hengivenhed, og der kan ikke stilles krav

om et seksuelt samkvem af en vis hyppighed. Forholdet blev ikke mindre ægteskabslignende af, at [redacted] Samleveren ikke altid var sagsøgeren tro. Den omstændighed, at [redacted] Samleveren ville "afprøve" et kærlighedsforhold til [redacted] Vidne 2 medfører ikke, at parternes samliv må anses for at være varigt bragt til ophør. Det må lægges til grund, at der ikke skete nogen ændring i, hvorledes parterne havde indrettet sig økonomisk, selv om deres forhold ændrede sig over årene, og at dette heller ikke var på tale, da [redacted] Samleveren flyttede 3 uger før sin død. Vidnernes udsagn er i sagens natur andenhåndsudsagn og bør derfor ikke tillægges bevisværdi.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilkende sagsøgeren forsørgertabserstatning, idet sagsøgeren ikke har godtgjort, at hans og [redacted] Samleverens samliv var ægteskabslignende. Det er ikke tilstrækkeligt, at de boede på samme adresse i en årrække. Sagsøgeren og [redacted] Samleveren havde ikke fælles konti eller fælles gældsforpligtelser, og de fremlagte kontoudtog, opkrævninger og kvitteringer dokumenterer ikke, at de havde fælles økonomi. Det kan alene lægges til grund, at sagsøgeren betalte sin del af udgifterne for at bebo ejendommen. Den forligsmæssige aftale, som blev indgået mellem sagsøgeren og [redacted] Samleverens arvinger om aktivmassen i boet, har ikke virkning for andre end parterne og kan ikke tillægges betydning i denne sag. Vidneforklaringerne må tillægges stor bevismæssig værdi, særligt [redacted] Vidne 1's forklaring, idet [redacted] Vidne 1 var [redacted] Samleverens eneste fortrolige, og vidnet har ingen egen interesse i sagen. Efter vidneførslen må det anses for godtgjort, at sagsøgeren og [redacted] Samleveren ikke havde et seksuelt samkvem, og at de sov hver for sig. [redacted] Samleveren havde en kæreste og ønskede, at sagsøgeren flyttede. Det må derfor lægges til grund, at sagsøgeren og [redacted] Samleveren levede som bror og søster, hvorfor deres forhold heller ikke på dette område var ægteskabslignende. Endelig må det lægges til grund, at samlivet var varigt ophævet, idet [redacted] Samleveren 3 uger inden sin død flyttede fra sagsøgeren. Såfremt retten finder, at betingelserne for at tilkende sagsøgeren forsørgertabserstatning er opfyldt, så gøres det gældende, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for at nedsætte erstatningen i medfør af erstatningsansvarslovens § 13, stk. 1, 2. pkt.

Retten's begrundelse og resultat:

Sagsøgeren og [redacted] Samleveren havde fælles bolig i 25 år, og efter oplysningerne om deres økonomiske forhold finder retten, at sagsøgeren ved sin forklaring og de fremlagte kontoudskrifter har godtgjort, at han og [redacted] Samleveren havde fælles husholdning og fælles økonomi i øvrigt. Da et moment som seksuelt samkvem kun bør tillægges underordnet betydning ved meget langvarige samliv, så finder retten efter en samlet vurdering, at sagsøgerens og [redacted] Samleverens samliv var af en art, der gør det

rimeligt at sidestille sagsøgeren med en ægtefælle. Efter beskrivelsen af [REDACTED] Samleveren og omstændighederne i forbindelse med hendes flytning få uger inden sin død, finder retten det ikke godtgjort, at samlivet med sagsøgeren var varigt ophævet på dødsfaldstidspunktet. Sagsøgeren har derfor krav på erstatning for tab af forsørger i medfør af erstatningsansvarslovens § 13. Idet der ikke foreligger sådanne særlige omstændigheder, at der er grundlag for at nedsætte erstatningen i medfør af bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., tages sagsøgerens påstand til følge.

THI KENDES FOR RET:

Sagsøgte, Topdanmark Forsikring A/S, skal til [REDACTED] Sagsøgeren [REDACTED], betale 374.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 28. september 2000.

I sagsomkostninger skal sagsøgte betale 9.460 kr. til statskassen og 32.500 kr. til sagsøgeren.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage.

[REDACTED]
dommerfuldmægtig

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Tønder, den 10. juni 2002.

[REDACTED] Anonymiseret, oass.